

*så
funkar*
**UPPSALA
PINGST**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

FÖRORD	4
<i>"Voffor gör di på detta viset?"</i>	
1. KULTUR OCH ATTITYD	7
<i>"Jublande uppriktig glädje"</i>	
2. VISION	13
<i>"Varje pusselbit gör skillnad!"</i>	
3. GENERÖS FÖR GUDS SKULL	19
<i>"Be, så ska ni få" - "Ge, så ska ni få"</i>	
4. EN FÖRSAMLING VÄRD ATT SATSA PÅ	25
<i>"Uppsala Pingst since 1916"</i>	
5. HUR BLIR MAN MED?	29
<i>"Allt på enklaste sätt"</i>	
6. SE TILL ATT FÖRÄNDRAS	35
<i>"Allt som har liv växer och utvecklas"</i>	
7. DELAKTIGHET	41
<i>"Inte en vanlig kyrka för kristna utan en kristen kyrka för vanligt folk"</i>	
8. DET GODA TALET	45
<i>"En bro från hjärta till hjärta"</i>	
9. MÖJLIGHETSTRO	51
<i>"Här tror vi inte på allt möjligt, vi tror däremot att allt är möjligt!"</i>	
10. GULD RAKT IGENOM	57
<i>"När man skrapar bort ytan blänker guldets till"</i>	

FÖRORD

”Voffor gör di på detta viset?”

Man behöver inte många minuter på ett nytt ställe förrän en bestämd känsla infinner sig, ett första intryck. Kulturen i en församling märks genom attityder och handlingssätt. Överallt där människor möts skapas en miljö som är märkbar för alla. En restaurang eller en idrottsklubb förmedlar en viss attityd och ett visst stämningsläge. Servitrisen eller hejarklacken spelar en lika stor roll för upplevelsen som maten som serveras eller matchen som spelas. Precis på samma sätt ger en församling ifrån sig signaler som alla kan koda av och förstå. Även om det är sant att man aldrig får en andra chans att ge ett första intryck så mognar upplevelsen av en miljö allteftersom tiden går i kontakten med sammanhanget. Det första intrycket är sällan fel men det får många fler nyanser när man tittar närmare.

Pingstkyrkan i Uppsala eller Uppsala Pingst, om du vill, har en kultur som vuxit fram under församlingens mer än hundraåriga historia. Kapitlen du håller i handen kommer inte att handla om församlingens tro i teologisk mening. Den kan du enkelt få grepp om i predikningar och böcker. Det som ska beskrivas nu är varför vi gör på ett visst sätt. Hur är ”tänket” i olika praktiska frågor? Inte därför att vi gör rätt till skillnad från andra, utan precis bara för att öppet berätta hur vi tänker. Det finns säkert bättre sätt att göra saker på än det som just nu är vårt. Vi är åtminstone medvetna om att det finns en kultur i Uppsala Pingst.

Samtidigt som det pågår en ständig förändring så finns det redan mycket att vara stolt över. För att värna om en miljö som är visionär och utvecklande tänker vi att vi alltid behöver ställa frågan: ”Varför gör vi så här?”. Eller lite mer lätt i tonen precis som hos Rumpnissarna i Astrid Lindgrens sagor: ”Voffor gör du på detta viset?”

Texten du kan läsa här är mer en beskrivning av hur tanken är, inte en massa regler om hur det ska vara i Uppsala Pingst. Om man svarar på frågan varför vissa saker fungerar som de gör så blir det enklare att få grepp om hur församlingen arbetar. Det gör det lättare att vara ny samtidigt som det säkert tänds ett ljus också för den som har varit med ett tag.

Varje gång vi hälsar människor välkomna till Pingstkyrkan konstaterar vi att: *”Församlingen inte är perfekt men när du kommer med blir den lite bättre”*

Välkommen hit, välkommen hem!

1

Kultur och attityd

”Jublande uppriktig glädje”

Modellen för hur församlingen fungerar hämtas ur Bibeln. Där beskrivs stämningsläget i den första kristna kyrkan med ord som *”jublande uppriktig glädje”*.¹ Glädje på riktigt. Ingen kan jubla utan att det märks. En kyrka hörs och känns. Den sätter avtryck och är tydlig. Uppsala Pingst är en församling som finns mitt i stan där tankar byts och bryts såväl inom akademien som i kyrkor och församlingar. Därför har Pingstkyrkan i Uppsala tvingats till tydlighet i frågor om tillhörighet och delaktighet.

Genom åren har det vuxit fram ett förhållningssätt som vi brukar beskriva med bilden av en avokado i motsats till en kokosnöt. Uppsala Pingst vill inte vara som en kokosnöt med ett stenhårt skal och ett skvalpigt inre. Hårdheten i skalets yttre gräns gör det nästan omöjligt att komma åt kokosnötens inre. Samtidigt är centrum i kokosnöten urvattnat och blaskigt. Med ett flytande inre behövs en nästan ogenomtränglig yttre gräns för att förhindra att all substans rinner ut. En församling som saknar ett tydligt centrum, en kärna av tro och liv, får automatiskt behov av tydliga staket och yttre barriärer.

Pingstkyrkan i Uppsala vill vara som en avokado där den tydliga och starka kärnan omges av en mjuk och tilltalade frukt. Kär-

---

¹ Apostlagärningarna 2:46

nan är teologin och det centrala som församlingen samlas runt. Avokadoförsamlingen klarar att vara generös och inkluderande utan att riskera att kärnvärderingarna och den bibelförankrade tron förändras. I detta bildspråk är kärnan oförhandlingsbar. Den består av tron *”som en gång för alla har anförtrotts de heliga”*.² Kärnan är beständig över tid, intakt oavsett de omgivande tenderna och uppfattningarna. Det är kärnan som bär arvsmassan vidare från generation till generation. Däremot måste församlingen i varje tid, kultur och sammanhang vara flexibel i sina verksamhetsformer. Verksamheten är det som omger kärnan. Skriften säger att anpassningen under samtidens ideologiska tryck förhindras genom nytänkande: *”Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt”*.³ Den församling som ständigt låter sig förvandlas genom nya tankar och relevanta verksamhetsformer blir som avokadon – lättillgänglig med ett tydligt centrum.

Tankemässigt är det viktigt att skilja mellan församlingens kärna och gemenskapen som finns i församlingens verksamhet. Gemenskapen bland de troende är en öppen och generös miljö där alla inkluderas. I den öppna omsorgsfulla gemenskapen är alla välkomna! I Uppsala Pingst skulle vi aldrig komma på tanken att fråga någon som kommer till gemenskapen om religiös hemvist, social status, etnicitet eller sexuell läggning. Avokadon kan vara tydlig med vad som står i Skriften samtidigt som den är mjuk och tilltalande i attityden mot alla människor. Frågan om en låg eller hög tröskel in i församlingen handlar mest om atti-

---

² Judasbrevet 3

³ Romarbrevet 12:2

tyderna som man möts av i kyrkan. Att det i en kyrka finns en tydlig kärna av tro och övertygelse tar de flesta som självklart.

När Uppsala Pingst brottas med frågor kopplade till vårt sätt att leva är det en fråga som alltid står i förgrunden: "Vad säger Bibeln?". Erfarenheten lär oss att de svåra frågorna i Bibeln inte är det som är svårtolkat eller otydligt. De riktigt svåra texterna är de som är enkla och kristallklara samtidigt som de har en udd in i konkreta livssituationer. Rent praktisk har vi sett att avokadoattityden fungerat utmärkt i årtionden för den som har missbruksproblematik. Församlingen har tydligt stått upp för helnykterhet och samtidigt har varenda alkoholist trivts i gemenskapen. Det finns inte en söndag utan att människor, som inte lever upp till församlingens kärnvärden, samtidigt attraheras av och inkluderas i gemenskapen.

Om man ska anförtros ett centralt ledaransvar i kyrkan innebär det med nödvändighet att man delar församlingens tro och liv fullt ut. En ledare måste helt enkelt dela och leva enligt kärnvärderingarna. Lika naturligt som att ingen *"idrottsman kan få segerkransen om han inte följer reglerna"*⁴ är det att rekrytera människor som delar grundvärderingarna till olika ledande funktioner i församlingen. Den som tjurigt hävdar att hockeyns regler ska gälla på fotbollsplanen kan självfallet inte komma med skridskorna ut på gräsplanen. Var och en kan inte definiera hur matchen ska spelas. Om man vill spela fotboll är det fotbollsskor som gäller. På samma sätt böjer sig varje tjänare i en församling under det som församlingen upplever som *"den tro som en gång för alla har överlämnats till kyrkan"*⁵. Det starkas-

---

⁴ 2 Timotheosbrevet 2:1–5

⁵ Judasbrevet 3

te exemplet att ta efter i frågor om tro och tillhörighet, precis som i allt annat, är Jesus. Man kan knappast anklaga Honom för otydlighet i fråga om synden. Ändå säger Bibeln att: *"alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom"*.⁶ Han stod för tydliga kärnvärden och en generös gemenskap där alla fick plats. Detta är avokadoprincipen!

Attityden att alla får plats i gemenskapen innebär att det finns en bred kultur i gudstjänsterna. Folk från alla världens hörn och i alla åldrar finns på plats. Det de har gemensamt är glädje på riktigt.

---

⁶ Lukasevangeliet 15:1–2

2 Vision

”Varje pusselbit gör skillnad!”

Varje företag eller organisation med lite självförtroende skaffar sig en slogan. Helst bör reklamfrasen få plats på en T-shirt. Kort, träffsäker och lätt att förstå. Ibland funkar en oneliner bra och ibland blir det inte helt lyckat. Mottot som man knyter till företagsnamnet, ortsnamnet eller organisationen är riktat åt flera håll. Omgivningen ska attraheras och de egna anställda ska bli stolta och veta vad företaget står för.

Det som klistras upp på väggarna och stryks fast på profilkläderna är intressant att studera. Det säger en hel del om hur man önskar att bli uppfattad. Ett citat som tillskrivs pingstpionjären T B Barratt fångar den tidiga Pingströrelsen: ”Framåt mot urkristendomen”. Det knyter an till kyrkans rötter och längtan att en gång till få vara med om den tidiga församlingens kraft och liv. Pingstkyrkan i Uppsala startades 1916 i den karismatiska myllan. Då hette församlingen ”Filadelfiaförsamlingen i Uppsala” och hade 28 medlemmar. Om man tittar på bilderna från församlingens tidiga år ser man att det fanns bibeltexter i samlingsalen. Profilkläder och videoväggar var inte uppfunnet så man skrev snyggt direkt på väggen: *”Jag har kommit, för att de skola hava liv och hava över nog”*⁷ och *”Vandren i kärlek”*.⁸ Korta meningar satte en standard och ett motto för den unga försam-

⁷ Johannesevangeliet 10:10

⁸ Efesierbrevet 5:2

lingen. Samtidigt som församlingen växte fram fick pingstvännerna stå ut med helt andra etiketter än de som man själva satte upp. Föraktet och nidbilderna från media och andra var en del av vardagen. Det är uppenbart att det fanns en stark vision och drivkraft i församlingen som gjorde det möjligt att stå ut med motståndet.

Attityder och bemötande har förändrats men församlingens drivkraft är oförändrad. Församlingen byggs upp av enskilda människor som ser längre. Ordet vision har med det man ser att göra. Visionären ser det som ännu inte är synligt. Lika intressant som själva visionen är det att identifiera vem som är visionären, den som ser. Uppsala Pingst vill fortfarande ”framåt mot urkristendomen” vilket gör att beskrivningen av den tidiga kyrkan är relevant för tänkandet i nutid. Det är helt klart att den första församlingen som beskrivs i Bibeln var visionär till sin karaktär. Den karismatiska församlingen som växte fram i Jerusalem var en miljö präglad av visioner och drömmar.⁹ Men vem var visionären? För det första kan vi konstatera att det inte bara var en visionär. De som drömde, profeterade och hade visioner var män, kvinnor, unga och gamla. Det vi förstår är att det fanns många visionsbärare i samma församling. Det var inte en ledare som fick visionerna som alla andra skulle ta till sig och förverkliga.

Utifrån den praktiska realiteten och det vi kan se i bibeltexterna är Uppsala Pingst byggt på tanken att församlingens vision är summan av många enskilda människors drömmar och kallelse. Församlingsledningens uppdrag är att skapa en miljö där alla kan växa och utvecklas i det personliga uppdraget som har givits

---

⁹ Apostlagärningarna 2:17

av Gud. När Gud lägger ner en kallelse hos någon så blir det ett uppdrag som församlingen bekräftar och uppmuntrar. Fokus är inte att organisationen Pingstkyrkan ska lyckas, bli större eller bättre. All energi läggs på att enskilda människor ska få kraft och uppmuntran att förverkliga sin livsdröm.

När någon frågar vilken vision som finns i Uppsala Pingst blir det både enkelt och svårt att svara. Det enkla svaret är att det är Bibeln som är vår visionsförklaring. Men om du vill ha detaljer så blir det mer omfattande. Församlingens vision är summan av olika människors personliga gudstilltal. Detta får inte plats i en slogan på en T-shirt. Söker du kvantitativa visionsskrivningar av typen att vi ska bli si och så många medlemmar så är svaret att vi aldrig har den typen av målsättningar i siffror. Summorna vi samlar in, timmarna vi arbetar ideellt, antalet människor som döps eller blir med i vår gemenskap är inte huvudmålet. Det stora är att en enskild människa väljer att följa Jesus eller att en person blir hjälpt socialt. Vi förminskar aldrig det stora som sker med en enskild person till att bli en siffra i statistiken som ska jämföras med tidigare år eller andra kyrkor. Det stora är alltid det som konkret sker i det lilla. Pingstkyrkan är en relativt stor församling med svenska mått mätt. Om du är van vid en mindre församling är det lätt att tänka att den stora församlingen organisatoriskt är en större variant av den mindre. Samma sak, bara fler människor. Så är det inte. Det stora med den stora församlingen är att det är så mycket smått på samma ställe. Om du ska få grepp om hur den större församlingen fungerar ska du tänka dig att det är massor av mindre gemenskaper som hänger ihop.

Hur ser framtidsbilden ut? Vilken vision har församlingen för åren som kommer? Faktum är att vi kan ana konturerna av fram-

tidens församling. Vi ser något formas som har potential att påverka lokalt, nationellt och internationellt. Det kan inte vara en tillfällighet att så många fina, begåvade och hängivna människor samlas på samma ställe. Om du ser en möjlighet, något behov som behöver fyllas, så är det förmodligen Herrens sätt att tala till dig om visionen för framtiden. Det som finns nedlagt hos dig av talang, intellekt, ekonomiska resurser och andlig utrustning är ingen tillfällighet. Tänk dig ett pussel med ett par tusen bitar så vet du att varje bit saknas om den inte är på plats. En pusselbit gör skillnad! Inta din unika plats och särskilda funktion! Dröm din dröm och förverkliga din kallelse! Du är en omistlig del av vår vision!

3

Generös för Guds skull

”Be, så ska ni få” - ”Ge, så ska ni få”

Få ämnen är så känsliga att tala om som pengar. Vi snackar helt enkelt inte om våra löner. Det är lika känsligt som något annat privat eller intimt. Om man förutom pengar dessutom blandar in kyrkor och kristen verksamhet så går man rakt ut på ett minfält. Ibland får kyrkan frågan, med en kritisk underton: ”Måste man ge tio procent av inkomsten för att få vara med?”. Precis motsatt, men med samma bitska biton, kan andra tycka att det är suspekt att räkna in medlemmar som inte betalar medlemsavgift. Kort och gott så är det ett virrvarr av olika synpunkter och aspekter att ta hänsyn till när man talar om församlingens ekonomi. Svaret på frågorna är att ingen måste något och att det inte finns medlemsavgifter i Uppsala Pingst. Församlingen drivs helt av frivilliga gåvor. Kärt barn har många namn, offer, kollekt eller gåva betyder frivillig insamlade pengar som ges till kyrkan. Allt du ser i kyrkan såsom byggnaden, anställda, teknik, mission och social verksamhet finansieras av pengar som enskilda vanliga människor ger. Det handlar om generositet!

Den goda atmosfären i församlingen skapas av att BE och att GE. Vi tror utan minsta tvekan att generositet är grunden för ett positivt liv. Bibeln har två meningar som nästan är identiska. Det skiljer bara en bokstav mellan: *”Be, så ska ni få”*¹⁰ och *”Ge, så ska ni få”*.¹¹ Båda meningarna är Jesuscitat. När vi ger av våra pengar

---

¹⁰ Matteusevangeliet 7:7

¹¹ Lukasevangeliet 6:38

är det en respons på och en återspeglning av Guds generositet. Just här kommer tanken in om att ge tio procent av inkomsten tillbaka till Gud. Att ge tio procent av det man tjänar till församlingen har genom generationer varit nyckeln till att få den egna ekonomin sund. Bibeltexterna rekommenderar tiondet som princip. Genom att det personliga givandet följer en fast ordning visar vi att generositeten och tacksamheten till Gud inte följer konjunkturen eller humöret. Guds frikostighet är lika stor i alla lägen. Genom generositet i relationen till församlingen banar vi väg för Guds välsignelser in i vårt eget liv. Ett avsnitt i Skriften säger: *"Sänd ditt bröd över vattnet, en dag får du det åter"*.¹² Det går egentligen inte att ge "bort". Om man visar medkänsla och generositet så återvänder vågorna tillbaka med samma frikostiga innehåll över det egna livet. Den snikne tänker kyligt när han swishar gåvan: "Där försvann den". Men den generöse och glade givaren upptäcker att man inte ger bort utan man investerar i framtida välsignelser. Det är omöjligt att kasta bort något över vattnet, vågorna för förr eller senare tillbaka det till stranden. Denna återvändandets princip gäller ekonomin och allt annat i livet.

Grundläggande visar texterna att gåvorna man ger till församlingen är för Guds skull. Gåvan är aldrig en bekräftelse på att man tycker om pastorn eller gillar läget i kyrkan. Gåvan jag bär fram är min tacksamhet till Gud. Den bärande tanken i att "offra" är att man avsäger sig kontrollen över det man ger. Pengarna ges till Gud. Att med gåvan försöka kontrollera eller styra det som sker i församlingen är bibelfrämmande. Gåvan är en sak mellan Gud och givaren. Gåvan har inte alls med situationen

---

¹² Predikaren 11:1

i församlingen att göra och är inte motiverad av att behoven i församlingen ska täckas. Offret är ett av uttrycken för min tacksamhet och tjänst inför Gud.

Församlingsledningen bär ansvaret för att gåvan vi ger förvaltas på ett riktigt sätt. Den redovisning som ska göras är inte bara inför årsmöten och revisorer. Den stora tyngden i ansvaret att förvalta Guds pengar är inför Honom själv. Därför blir det en självklarhet att församlingsekonomin följer helt andra principer än börsen och näringslivet. I församlingen ska förvaltningen vara korrekt inför myndigheterna, ekonomiskt genomtänkt och riktig utifrån gudsrikets principer.

I Uppsala Pingst är den ekonomiska redovisningen helt öppen och transparent för vem som helst som vill se. Det nämns dock aldrig vad en enskild givare ger till församlingen eller vad en enskild anställd tjänar utan det som då redovisas är insamlingarnas totala omfattning och den totala lönekostnaden för alla anställda. Både transparensen och integriteten är viktiga hörnstenar i församlingens ekonomiska förvaltning. Uppsala Pingsts planering för den ekonomiska förvaltningen är långsiktig och har ett flerårigt perspektiv. Den beslutade kostnadsnivån under ett år tar medvetet i anspråk tidigare gjorda vinster utifrån principen att så långt det är möjligt omsätta givna gåvor till den verksamhet de är avsedda. Det vill säga att inte bygga upp fonder av givna gåvor. Gåvorna omsätts så snabbt som möjligt i det som avsågs vid tillfället gåvan gavs. Ett visst årsresultat ingår i en längre strategi för den ekonomiska planeringen. Grunden för församlingens ekonomi är det kontinuerliga regelbundna givandet samtidigt som det också kommer in större engångsgåvor och testamentsmedel. Oavsett vilken summa det handlar om han-

teras varje gåva med respekt. Det handlar ju om värden som är större än de krasst ekonomiska. Det handlar om Gud och Hans församling!

*”Kom ihåg: den som sår snålt får en snål skörd, och den som sår rikligt får en riklig skörd. Var och en ska ge som han har beslutat i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare. Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att ni alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål.”*¹³

---

¹³ 2 Korinthierbrevet 9:6–8

4

En församling värd att satsa på

”Uppsala Pingst since 1916”

Ställ tre frågor när du funderar på att stödja en församling eller organisation:

- Hur har församlingen lyckats fram tills nu?
- Har ledarna visat sig trovärdiga och kompetenta?
- Kommer min gåva att förvaltas på bästa sätt?

Här är några punkter som visar hur Pingstkyrkan i Uppsala försöker leva upp till ditt förtroende:

Mer än hundra år av förtroende och ständigt växande

Pingstkyrkan i Uppsala har funnits på plats i över hundra år och fungerat både lokalt och globalt så att tusentals människor har berörts av församlingens arbete och vision. Gåvorna som ges omsätts direkt i församlingens sociala och förkunnande arbete i Uppsala, nationellt och internationellt. Genom åren har omgivningen och samhället förändrats. Utan att kompromissa om kärnan i tron har Uppsala Pingst förnyats och förändrats för att vara så effektivt relevant som möjligt i varje tid.

Bibliska principer

Pingstkyrkan i Uppsala vill stå upp för en genuin bibeltro och en klar medvetenhet om kärnan i en kyrkas stora uppdrag. Tron och engagemanget är på riktigt! Allt som händer i församling-

en visar att tron tas på alvar. Teologin formas av frågan: ”Vad säger Bibeln?”. Verksamheten växer fram ur frågan: ”Vad kan vi hjälpa till med?”.

Ett ledarskap som har överlåtit sig till kallelsen

Pingstkyrkan i Uppsala har ett ledarskap som genom många år visat sin överlåtelse och sitt engagemang. Ledare som står kvar genom olika säsonger och faser i en kyrkas historia skapar trovärdighet och stabilitet inför en expansiv och föränderlig framtid.

Ekonomisk transparens och integritet

Pingstkyrkans ekonomiska redovisning är helt transparent och öppen. Genom externa revisorer och en demokratisk grundstruktur säkerställs att ekonomin förvaltas på ett professionellt och kompetent sätt. Det faktum att församlingen funnits i över hundra år visar på en ekonomisk och administrativ pålitlighet som håller i det långa loppet. Detta är särskilt anmärkningsvärt utifrån det faktum att all verksamhet som finns i församlingen drivs med frivilliga gåvor och inte av statliga eller kommunala bidrag eller stora donationer eller fonder.

Hjärta för medmänniskor

Om du analyserar Uppsala Pingst kommer du att märka att allt som händer i kyrkan har ett distinkt gemensamt drag. Överallt finns människor som har behov. Pingstkyrkan är en naturlig plats att komma till när verkligheten är tuff och livet inte är som man önskar. Socialt arbete och helt vanlig medmänsklig omsorg är hjärtslagen i kyrkan.

Nästa generation på plats

Pingstkyrkan har en historia som inger respekt. Men det kanske mest påtagliga är att nästa generation redan är på plats. Barnen och ungdomarna är delaktiga på riktigt. Mitt i församlingen har framtiden redan börjat!

Frimodig tro och stora visioner

När du ger resurser till Pingstkyrkans arbete kopplar du dig till en gemenskap som har visioner och drömmar om framtiden. I en gemensam tro, ett gemensamt hopp och en kärleksfull miljö föds visioner som frigör det Gud har lagt ner hos var och en.

Personlig erfarenhet av Guds närhet

Det starkaste skälet att investera resurser i form av tid och pengar i Pingstkyrkan är att du själv har blivit hjälpt och berörd. Pingstkyrkan är för många platsen där det heliga berör livet och platsen där man får möta Gud. När tron och visionen tänds hos oss vill vi ge det vidare. För den som drivs av kärlek till barnen och omsorg om den lidande är det självklart att investera i något som har ett verkligt värde.

Pingstkyrkan i Uppsala är inte möjlig utan din generositet! Därför görs allt för att det ska vara lätt att ge samtidigt som det aldrig kompromissas med din personliga integritet i samband med gåvan. Du kan ge via många olika kanaler. På församlingens hemsida finns information om den kanal som är enklast och fungerar bäst för dig. Uppsala Pingst kommer att göra allt för att motsvara förtroendet som din gåva indikerar. Församlingens sätt att förvalta och omsätta gåvan till den som behöver hjälp eller uppmuntran säger en hel del om kyrkans kvalitéer. På motsvarande sätt berättar samma gåva ännu mer om den som osjälviskt gav gåvan.

5

Hur blir man med?

”Allt på enklaste sätt”

Kan det verkligen vara så enkelt? Så brukar man fråga för att säkerställa att det inte är något vi har missat. Vi är vana vid att det som verkar okomplicerat krånglar till sig när man kollar närmare. Troligen finns något villkor eller krav som inte skyltats upp i början. Det gäller att vara på sin vakt så att man inte blir lurad! Mot den bakgrunden är vi vana att svara på massor av frågor från alla som vill gå med i Uppsala Pingst. ”Är det inte krångligare än så?” ”Finns det inte en massa måsten om man är med i en kyrka?” Svaret på den typen av funderingar är att det inte finns något finstilt man kan missa. Det finns inga outtalade krav på aktivitet eller beteende. Om man ställer frågan ”Hur blir man med?” är svaret ”Man ser till att vara med”. Den som vill vara en del av församlingsgemenskapen är helt enkelt på plats. Att vara med i en kyrka handlar inte om att betala en avgift, stå med i ett register eller att vara på ett visst sätt. Det enda sättet att vara med i en gemenskap är att vara ihop med andra människor. I Uppsala Pingst är alla välkomna i gemenskapen. Det krävs inget annat än att man dyker upp. Men samtidigt, enligt ”avokadoprincipen” så är kärnan viktig. Vilken båtklubb eller arbetsplats som helst kan ha en fantastisk gemenskap och sammanhållning. Det är inget unikt för kyrkan. Det som gör kyrkan unik är det man samlas runt.

Pingstkyrkan i Uppsala är en förening i juridisk mening. Uppskattningsvis, just när detta skrivs, är ungefär hälften av alla som kallar Pingstkyrkan för ”sin kyrka” medlemmar i formell mening. Det görs ingen skillnad på om man är medlem eller inte. Det finns inga stängda dörrar eller forum på nätet som bara är till för medlemmar. Men när det kommer till det formella medlemskapet så behövs det självklart en definition av vad det innebär att vara medlem. Även det är mycket enkelt. Förutsättningen för medlemskap är att man är döpt. Det vill säga att man har tagit ett medvetet beslut att följa Jesus genom att döpas. Pingstkyrkan i Uppsala är i grunden en demokratisk organisation där varje medlem har en röst. Det är viktigt! Samtidigt vet alla att det verkliga sättet att påverka utvecklingen i församlingen är att engagera sig konkret i arbetet. Det är de som arbetar i respektive gren av församlingsarbetet som påverkar och leder. Till exempel är det inte alla ”tyckare” med olika musiksmak som bestämmer hur sången och musiken ska vara. Det är naturligt att den som engagerar sig som musiker och sångare påverkar låtvalen och musiken allra mest. Det är genom konkret engagemang och arbete som församlingen påverkas. I Uppsala Pingst finns det olika forum för samtal och beslut. Tanken är att besluten ska fattas så nära dem som berörs som möjligt. I Pingstkyrkans stadgar finns fyra olika forum för information och beslut beskrivna: Församlingssamtal, Församlingsinformation, Församlingmöte och Administrationsmötet. Så här beskrivs detta i stadgarna:

”Församlingssamtal är beredande och rådgivande samtal som hålls nära den verksamhetsgren som berörs. Församlingsinformation är ett större informationstillfälle där frågor av principi-

ell karaktär redovisas av församlingens föreståndare eller ordförande. Församlingsmötet är ett medlemsmöte och beslutande organ som behandlar ärenden som kräver beslut. Administrationsmötet, som är församlingens högsta beslutande organ, ska hållas varje år före maj månads utgång.”

I Uppsala Pingst är alla välkomna att vara med och bidra. Bra idéer vill vi ta vara på. Ett bra sätt att sälla idéer och visioner från tyckande och löst prat är att ge ansvar till idégivarna. Svaret till den som har en tanke om vad som ska göras är: ”Bra, tar du ansvar för detta?”. Om någon brinner för något är man villig att satsa sig själv i förverkligandet. Den som inte är villig att jobba för det man föreslår har bara lösa infall som man inte ska ge resurser och energi. Skillnaden på en visionär och en tyckare stavas – villighet att jobba. Allt hänger på de visionära jobbarna som i ur och skur är med och tar ansvar för det man brinner för. Samma princip används när en verksamhet ska läggas ner. Om ingen vill ta ansvar så är det ju ett tydligt tecken på att det är dags att lägga ner. Principen att administrera allt på enklaste sätt leder fram till att ansvaret för en aktivitet snarare ska tilldelas en person med kompetens än att bilda ett ”råd” som kollektivt i gammaldags föreningsordning processar fram en lösning. För de flesta räcker inte tiden till för tomgångskörning och prat. De flesta önskar mindre prat och mera verkstad. En tydlig trend är att det är svårare och svårare att få människor att ställa upp i föreningsliknande verksamhet man inte personligt känner för. När frikyrkan startade hade människor generellt gott om tid och ont om pengar. Därför fanns det en stark betoning på att satsa tid i arbetet. I dag råder det omvända förhållandet. Man har ont om tid och relativt enkelt att avvara pengar.

Detta leder till att få kan lova att ställa upp utan att veta vad det innebär för almanackan. Därför är det viktigt för Uppsala Pingst att erbjuda avgränsade åtaganden som liknar projekt. Man kan bara lova det man vet omfattningen av. Tidsbristen och kraven på jobbet eller i skolan gör att vi behöver koncentrera oss på att vara kyrka. Sidoaktiviteter med en tveksam koppling till gudstjänstlivet sorteras bort.

”Att krångla till det enkla är ingen konst, konsten är att göra det komplicerade enkelt!”

6

Se till att förändras

”Allt som har liv växer och utvecklas”

Oavsett vad vi påstår om oss själva så är de allra flesta tveksamma till verklig förändring – kristna människor är inget undantag. Alla som försökt sig på att sälja en kyrkas fastighet eller att lägga ner ett traditionellt julfirande i kyrkan vet vad jag talar om. Plötsligt kör förändringsprocessen rakt in i en ”betongsugga” och det blir tvärstopp. Minnet av starka andliga erfarenheter och positiva händelser binds i tanken till en viss sorts musik eller en viss lokal. Alla som talar om förnyelse menar inte förändring eller ännu mindre en ”total make over”. Det man önskar är egentligen inte något nytt utan bara en uppfräschad variant av det gamla. Till viss del är vi alla så. Just därför tänker Uppsala Pingst att det är viktigt med en ständig förändring. På den tiden som församlingen delade ut sångböckerna som hette Segertoner så var några av de första orden i förordet: *”Allt som har liv växer och utvecklas”*.

Någon har sagt att en ledares uppgift alltid är att utmana människor att röra sig ut ur sin komfortzon. Ledarskap är att ge nya visioner och att skapa en kultur av förväntan och acceptans för verklig förändring. Därför har Pingstkyrkan i Uppsala alltid ett öga på att utvecklingen i församlingen pågår över en längre tidsperiod. Självfallet är det inte vi som med metoder eller idéer håller liv i kyrkan. Det är Gud som håller liv i sin kyrka. Men risken finns att en trosgemenskap klipper av det livgivande flödet.

Man måste ha koll på vissa gemensamma drag som karaktäriserar församlingar som tappar mark för att till sist läggas ned. Ett sådant är att den nedåtgående trenden är mycket utdragen i ett mångårigt förlopp där man tillåter att det sakta men säkert blir allt färre som samlas. Varje liten minskning förklaras bort och man blir blind för den långsiktiga utvecklingen. Sakta men säkert eroderar verksamheten sönder så att den endast blir ett eko från förr. Med brist på nutida framgångar hämtas idealbilden från den egna historien. Gamla framgångar slätar över stagnationen och tillbakagången. Livskraften som sakta rinner ut gör att församlingen inte orkar att följa med det omgivande samhället. Gemenskapen sluter sig och blir efterhand mer och mer introvert. Hela församlingsbudgeten bränner man internt för att hålla de egna medlemmarna på gott humör. När man befinner sig i en nedåtgående spiral blir församlingen fixerad vid sina egna diskussioner om musikstilar, lokalens utsmyckning eller annat helt perifert. Detta tillåts ta allt syre. Hela verksamheten blir åsiktstyrd istället för visionsbaserad.

Bibeln säger: *"Se till att ni förnyas i ande och förstånd"*.¹⁴ I all sin enkelhet har denna mening ett påfallande klart budskap. Det är inte Gud som förnyar en församling! Ansvar för att förnyas ligger hos församlingen. Därför vill Uppsala Pingst ha ständig koll på vad som behöver förändras. Detta sker genom att kolla av faktorerna som tycks karaktärisera en nedåtgående process. Medvetet läser vi av de långa trenderna. När en verksamhet tappar mark ska den förändras eller läggas ned. Vi är tacksamma för historien men tillåter inte att metoder, musikstilar eller verksamheter med utgången "bäst före datum" dominerar. Det är inte

---

¹⁴ Efesierbrevet 4:23

de nostalgiska jubileerna som är de stora festerna. Fokus ligger på framtiden. Frågan ställs ständigt om det vi gör är relevant för samtiden. De ekonomiska resurserna får aldrig fördelas så att det församlingsinterna dominerar. Vi vill inte tillåta en situation utan tillväxt och förändring. Det är vi som troende som behöver säkerställa att vi lever i förändring. Orden är en order, ”se till”. En sund församling lever i en kontinuerlig förändringsprocess. Denna pågående omstöpning av verksamheten, lokalerna och metoderna är inte utan påfrestningar. Den som är en del av en föränderlig gemenskap tvingas till ständig omformning. Om kyrkolokalen ständigt möbleras om kan man inte ha sin bestämda plats. En församling som är mer verkstad än museum kommer alltid att omvandlas. Om en församling, eller en enskild kristen, inte ser till att förändras kommer snart stagnationen att leda till livlöshet. När en andlig verksamhet tappar förmågan till flexibilitet och stelnar i formerna kan den inte rymma livet. Om livsflödet går förbi i en annan fåra dör församlingen och om livet tvingas in i de trånga förstelnade formerna sprängs de sönder. I båda fallen är det förödande för människorna.

När man talar om att stå fast vid trons innehåll är det lätt att förväxla detta med att konservera yttre former. Bibeln behandlar detta med orden: *”Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja”*.¹⁵ Av detta framgår att världsanpassningen förhindras genom att tillåta förändring. Det är inte genom att konservera gamla former som trons innehåll bevaras. Varje tid och situation kräver att man förnyar tankarna och låter förändringen äga rum. Om man låser fast former och uttrycksätt

---

¹⁵ Romarbrevet 12:2

i församlingen med ambitionen att bevara sanningen i tron sker inte det önskade utan motsatsen. Tvärt emot vad man skulle kunna tro uppmanar texten oss att förändras, inte att omedgörligt hålla fast det gamla. Det är inte genom att göra och tänka som vi alltid gjort som man skyddar och bevarar läran och tron. Genom att låta oss förvandlas och att förnya våra tankar kan vi avgöra vad som är Guds vilja.

*”Jämför det du hittills har uppnått med det du drömmer om.
Om visionerna är större än minnena är du fortfarande ung!”
- Shimon Peres*

7

Delaktighet

*”Inte en vanlig kyrka för kristna
utan en kristen kyrka för vanligt folk”*

Det är viktigt för oss alla att ”känna” delaktighet. Det är ingen tillfällighet att det är just känslan som avgör om vi är medräknade. Att vara inräknad, en i gänget, är inget vi kan mäta eller bevisa. Så’n’t känner man.

Olika kyrkor kan se väldigt olika ut när det kommer till traditioner och vanor. På samma sätt ser den organisatoriska strukturen också olika ut. En avgörande faktor för hur en kyrka fungerar rent praktiskt har med församlingens storlek att göra. Tittar man närmare och läser på upptäcker man att det finns organisatoriska grundregler som tycks vara allmängiltiga i hela världen. Funktionssättet har att göra med hur många människor som rör sig i sammanhanget. Generellt visar det sig att det i en liten församling är många som är involverade i det mesta, också i beslutsprocesserna. Men ju större en församling blir ju färre är det som fattar besluten. Man kan helt enkelt inte processa alla frågor i stora grupper. Detta innebär inte att medlemmarnas delaktighet är sämre i den ena eller andra församlingsstorleken. Man är helt enkelt bara engagerad på olika sätt. Förenklat kan man påstå att i en liten församling sysslar alla med allt och i en stor församling blir det mer och mer specialiserat. Inget av detta är rätt eller fel. Det är bara olika sätt att vara delaktig på. Resan som Uppsala Pingst har gjort storleksmässigt har tvingat fram

att organisationen ständigt anpassats för att fungera och betjäna aktuella behov. Den lilla ”föreningskyrkans” funktionssätt måste förändras om man ska betjäna fler människor och fler verksamhetsområden. Det viktiga är att inte tänka organisationsfrågorna i kategorier av rätt eller fel. Man kan bara konstatera att alla församlingar måste möta de verkliga behoven i en viss situation. Att driva den stora kyrkan med den lilla församlingens modeller funkar lika lite som att tvinga på den mindre församlingen samma organisatoriska överbyggnad som den större.

Ibland sägs det att det är svårt att känna sig delaktig och att trivas i en stor församling. Sanningen är väl att skälet till att en stor församling blivit stor är att många känner sig hemma och delaktiga. Att vara med i en kyrka är en stor del av vår identitet. Det signalerar livsstil, tro och prioriteringar. Verklig delaktighet och hemkänsla i en kyrka bygger på att vi delar den djupa kärnan i tron med varandra.

Uppsala Pingst vill inte vara en nischad församling eller en gemenskap som signalerar att man stilmässigt måste passa in i en snäv kultur för att höra hemma. Kyrkan är mångkulturell och dynamisk till sin natur. Det finns inte några kulturella-, etniska- eller sociala barriären som skiljer personerna i församlingen från varandra. Oavsett vilken bakgrund man har eller vilket socialt skikt man tillhör i samhället har alla människor i församlingen döpts för att tillhöra en och samma kropp (församlingen). I församlingen möts fattiga och rika utan social rangordning. Så var det i början och så har den gränsöverskridande gemenskapen genom historien varit den levande församlingens kännetecken. I den tidiga väckelsen blev kapellet en fristad i Sverige. I kapellet möttes arbetaren och tjänstemannen sida vid sida och ingen

var förmer än den andre. Man tilltalade varandra som systrar och bröder. Om man tittar på historien internationellt ser man att den tidiga Pingströrelsen var gränsöverskridande vid den tid då USA var rassegregerat. När väckelsen på Azusa Street i Los Angeles bröt fram berättade ögonvittnen att ”rasåtskillnaden var borttvättad i blodet”. *”The color line was washed away in the blood”*. När Livets Ande verkar i de troendes gemenskap skapas en varm och generös atmosfär. Vi älskar inte bara varandra utan vi älskar alla människor oberoende av hudfärg, nationalitet eller trosbekännelse. Vi älskar människor därför att de är människor och vi är drivna av en enda önskan: att de skulle få del av den välsignelse Gud givit oss. Församlingen är unik men aldrig utestängande, utvald men aldrig stängd.

Pingstkyrkan vill inte vara en vanlig kyrka för kristna utan en kristen kyrka för vanligt folk. Detta får en rad konkreta uttryck. Det finns inte någon klädkod i Uppsala Pingst. Du är aldrig felklädd! Kortbyxor, kostymer, kjol och byxor sitter i samma bänkrad. Musikstilarna är varierade. Titlarna är bortlagda. Det finns ingen VIP-lounge där bara några får vara. Kontoret där de anställda arbetar är ett mobilt kontor, där ingen har sin ”bestämda plats”. Kyrkans olika rum har självklart potential för olika funktioner och används bland annat för samtal, sammanträden och lektioner. Nästan allt arbete som sker i församlingen handlar om ideella insatser. På så sätt kan olika kompetenser komma till sin rätt. Genom gemensamt arbete skapas förutom konkreta resultat också en bra gemenskap. Alla vet att om det ska bli trevligt där jag finns behöver man bjuda till själv. Stämningen är beroende av att alla bjuder till och gör det positivt och trevligt. Men som sagt: *”Församlingen inte är perfekt men när du kommer med blir den lite bättre”*.

8

Det goda talet

”En bro från hjärta till hjärta”

Hur många flugor behövs för att störa nattsömnen? EN! När sömnen just håller på att ta över så hör man, bzz, bzz, bzz! Precis så fungerar orden vi säger. En hel dag med tusentals ord, ändå är det de vassa orden som biter sig kvar. Det behövs bara en syrlig kommentar, ett elakt skämt för att trycka ner oss. På samma sätt kan ett positivt leende i kombination med goda ord bygga upp oss för lång tid. Orden är viktiga. Språkets och ordens kapacitet är fortfarande en av tillvarons starkaste krafter. Med ord kan vi peppas att hålla ut under en hopplös period i livet. En väl ”timad” uppmuntran kan förändra allt när livet är tufft. Det är märkligt att orden kan forma och skapa på ett så starkt sätt, både positivt och negativt. Positiva ord kan vara livsavgörande. Minns du tillfället när någon sa att du var fin!

Alla tenderar att bedöma sig själv med en annan måttstock än den vi använder för andra. Vi kritiserar andra krasst och sakligt utifrån det de säger och gör. Men när det gäller oss själva är det intentionerna och vad vi egentligen menade som framhålls i bedömningen. Vi är hårdare mot andra än mot oss själva. Även om vi gör något som är fel så slätar vi över det med att betona att motiven var goda. När det gäller andra räcker det med ett misstag för att döma ut personen eller sammanhanget. Samma tendens finns när man talar om kyrkor. Grannförsamlingen bedöms med andra mallar än den egna gemenskapen. Den allmän-

na hållningen är att aldrig jämföra eller bedöma Pingstkyrkan utifrån andra kyrkor eller gemenskaper. Vår egen historia av svagheter och brister har lärt oss att stötta och uppmuntra andra församlingar. Det är helt enkelt ointressant att påpeka att andra har brister. Vi har fullt upp med att klara ut våra egna svagheter.

Ordet välsignelse har fått en religiös klang. Det grekiska ordet som översatts betyder ”tala gott”. Det vill säga att välsigna är att tala det positiva in i en medmänniskas liv. Pingstkyrkan vill vara platsen för det goda talet. När du kommer till kyrkan får du beröm för din nya frisyr, tack för sången och ett glatt tilltal som uppmuntrar. Kort och gott, man blir välsignad! Det goda talet är all framgångs vagga. I den positiva miljön skapas en dynamik som gör allting möjligt. Alla verksamheter är beroende av ett positivt momentum i det man gör. Det positiva trycket måste hållas uppe. Därför är det viktigt att snabbt se till att bryta en negativ kultur. Många organisationer kör hela tiden med pyspunka i verksamheten därför att all energi slukas av interna strider och käbbel om struntsaker. Tillåt inte detta! Skapa ett positivt momentum i verksamheten genom att tala tro. Det positiva talet är tilldragande. När någon blir välsignad i kyrkan sprider man det positiva talet vidare i vardagen. Bättre reklam finns inte.

Utöver personliga berättelser behövs reklam och information. Som kyrka, en publik verksamhet, behöver man ständigt ge relevant information – vilket är en svår konst. PR, Public Relations, är en naturlig del i en offentlig verksamhet. Ofta drunknar en kyrka i det allmänna mediebruset. Därför har Pingstkyrkans annonser genom åren haft karaktären av profilannonsering. Exempel på sådana annonser är: ”Det är alltid fest söndag 11.00” och ”Hela livets kyrka”. Annonskampanjen med rubriken ”Går

det åt helvete med hela världen eller bara med dig” bröt igenom mediebruset. Bussreklamen med ett ”korsord” med motsatsord från Bibeln blev också uppmärksammat. Orden var ljus-mörker, himmel-helvete, ond-god etc. Men ingen PR i världen överträffar berättelserna från personer som har blivit välsignade, fått ett positivt uppmuntrande ord talat in i sitt liv.

Någon i reklambranschen har sagt: ”Syns du inte finns du inte”. Därför finns det en kommunikationsstrategi i Pingstkyrkan. I församlingens kommunikation är det aldrig enskilda pastorer eller andra medverkande som profileras. Det är alltid församlingen som exponeras. Församlingen finns på olika mediala plattformar. Dessa är ständigt i förändring. Hemsidan och sociala medier är de huvudsakliga informationskanalerna. I församlingens gudstjänster kan någon information nämnas undantagsvis. Men generellt är gudstjänsterna inte platsen för verksamhetens reklamslag och informationer. Församlingen har också sedan många år varit aktiv i tv. Gudstjänsterna sänds direkt på nätet och via kristna tv-kanaler. Varje gudstjänst är alltså filmad. På så sätt är det många som samlas en vanlig söndag i kyrkan, på nätet och i tv. Pingstkyrkan finns också med i IBRA:s globala mediaarbete. Kapitlen du håller i din hand är också en del av församlingens informationsinitiativ.

När tron vunnit terräng historiskt har budskapet förmedlats på många olika sätt. Gemensamt för alla tider är att Gud, och församlingarna, har använt ”media”. Bibelordet kopierades in i minsta detalj från bokrulle till bokrulle. Inte minsta jota fick bli fel när gudstilltalet skulle masspripas. Genom historien har Ordet vidareförmedlats i en obruten kedja från handskrivna kopior via Gutenbergs boktryckeri ända fram till vår tids appar i en

smartphone. Bibelordets kraft har aldrig varit knutet till tekniken som använts vid förmedlandet. Kraften sitter i att det är ”Guds ord”. Ett tilltal som träffar det innersta hos en människa. Genom media slås en bro från hjärta till hjärta. Samma Ande som drev människorna att ”tala ord från Gud” finns med när vårt inre berörs av tilltalet. Media slår broar genom tiden, över geografiska barriärer, fram till öppna hjärtan i hela världen. Ordet från Gud överlämnas från hjärta till hjärta.

9

Möjlighetstro

*”Här tror vi inte på allt möjligt,
vi tror däremot att allt är möjligt!”*

De största frågorna i livet kräver sällan komplicerade svar. Det räcker oftast att svara ja eller nej. Frågans storlek bestäms av svarets konsekvenser. När en brud svarar ja på frågan om hon vill ha brudgummen som sin äkta man förändras livet för alltid. På samma sätt är vårt ja till Jesus livsavgörande. Det är medvetna val som styr livsinriktningen, inte slumpartade chansningar. Ingen av oss kan välja vad vi möter i livet men alla kan välja hur vi möter det som vi ställs inför. Därför är det viktigt att skapa en miljö där det är enkelt att ta de stora besluten. Något som ofta nämns av besökare i Uppsala Pingst är ”atmosfären”. En god atmosfär, en positiv andlig miljö, är märkbar, aldrig diffus eller flummig. Kyrkan är mötesplatsen där Himlen möter jorden, skärningspunkten mellan det sant mänskliga och det heliga. I en sådan miljö är det enklare att ta livets stora beslut. Kort och gott så är det atmosfären som gör att vi vågar tro. I gemenskapen av de troende vågar vi hoppas på framtiden och lita på att Gud bryr sig. Tron gör att det aldrig är ett alternativ att ge upp. För den som tror är det aldrig kört. Varje gång en dörr stängs har Gud en stor port som öppnas till något mycket bättre. Med en hoppfull inställning blir det lättare att ta de stora besluten. Hoppet och tron gör att man vågar säga ett odelat ”ja” istället för ”kanske”, ett övertygat ”vi kör” istället för ”jag vet inte om jag vågar”. Kyrkan fungerar som ett växthus där späda plantor får växa till i

en näringsrik mylla och en atmosfär som gör att man utvecklas och blir starkare.

Barn- och ungdomsverksamheten i Uppsala Pingst är en sådan god tillväxtmiljö. Om några skulle betecknas som VIP i Pingstkyrkan så är det barnen. Uppslagsverket säger att en VIP är en person som i kraft av sin betydelse förutsätts få särskild service och speciellt hänsynsfull behandling. Det är när man är barn som hela livet formas. Besluten i tonåren sätter agendan för hela livet. Det som händer varje vecka i kyrkan är till för att hjälpa föräldrarna att ge barnen de bästa tillväxtförutsättningarna. Ett barn som får veta att allt är möjligt, för den som tror på Gud, vågar också tro på sig själv. Bibeln säger: *"Led den unge in på den väg han bör gå"*.¹⁶ Kyrkan ser det som ett stort förtroende att stå tillsammans med mammor och pappor som vägvisare till ett positivt liv. Barn- och ungdomsarbetet i Pingstkyrkan är en kraftfull motvikt mot allt som bryter ner tron hos ett barn – tron på Gud, tron på sig själv och tron på framtiden.

En annan grupp med given förtur i kyrkans arbete är de fattiga och socialt behövande. Diakoni, socialt engagemang och medmänsklighet är inte en plusmeny i kyrkans verksamhet. Det är församlingens DNA. Bibeln säger: *"Om någon som har vad han behöver här i världen ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?"*.¹⁷ Om man vill mäta temperaturen i en församling kan man titta efter om det finns funktionsnedsatta, fattiga, socialt utslagna eller invandrare i verksamheten. Om en kristen gemenskap inte fokuserar på att hjälpa andra är den inte bara hjärtlös, den är också huvudlös.

---

¹⁶ Ordspråksboken 22:6

¹⁷ 1 Johannesbrevet 3:17

Församlingens hjärta för de behövande stannar inte vid Sveriges gränser. I den kristna kyrkans källkod och ursprung finns orden: *"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar."*¹⁸ Det traditionella namnet på utlandsarbetet i en församling är "mission", alltså "uppdrag". I hela kyrkans tvåtusenåriga historia har man uppfattat att själva "uppdraget" är internationellt. Spridandet av goda nyheter är ett uppdrag, en order från kyrkans Herre.

Det som är ett med identiteten är inget man har, det är något man är. Därför brukar vi i Uppsala Pingst leka med orden. Vi *har* ingen ungdomsverksamhet, Vi *har* ingen barnverksamhet eller äldrearbete. Vi *har* inga invandrare i församlingen. När nya svenskar, barn, tonåringar och äldre möts är det församlingen. Församlingen talar engelska, kirundi, persiska och en mängd andra språk. När barnen och ungdomarna möts så är det församlingen, inget som församlingen har.

En given del av en församlings centrum är bön. Lika självklart som att den som lever andas är det att den som tror ber. Om man slutar andas så kvävs man. Om man slutar bedja så släcks det inre andliga livet. Däremot är bön inte något krångligt eller tillgjort. Det är den vardagliga dialogen med Gud. I Pingstkyrkan betonar vi Jesus undervisning om att skapa ett inre rum för bön. Det är där som Fadern som ser i det fördolda belönar dig. Självfallet ber vi också tillsammans. Vi ber för den som behöver ett gudomligt ingripande i livet. För att göra det enkelt och förutsägbart när man önskar förbön så är inbjudan enhetlig i alla gudstjänster. Ingen pekas ut eller generas men alla får en chans att markera sitt behov av förbön. Vi är noga med integriteten i

---

¹⁸ Matteusevangeliet 28:19

samband med förbön och själavård. Församlingens pastorer har tystnadsplikt på samma sätt som präster och pastorer i andra kyrkosamfund. Förebedjarna och själavårdarna i församlingen har också tystnadsplikt vilket innebär att det som nämns aldrig förs vidare till någon.

*”Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se.”*¹⁹ Detta bibelsammanhang i Hebreerbrevet översätts på engelska: *”Now faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen”*. Tron är beviset för att det vi ännu inte kan se skall förverkligas. Själva substansen i att vara hoppfull stavas – tro. Med tro vågar Uppsala Pingst ta stora beslut, se en framtid för barnen, ge de fattiga hopp och lyfta blicken internationellt.

---

¹⁹ Hebreerbrevet 11:1

10

Guld rakt igenom

”När man skrapar bort ytan blänker guldet till”

Vidderna i tillvaron, längden, de hisnande höjderna och djupa perspektiven i kristen tro skall utforskas i församlingen. En kristen församling är inte en förening bland andra. Hon är *”den levande Gudens församling, sanningens pelare och grundval”*.²⁰ En församling startas inte eller ägs av människor. Hon är Guds församling, grundad av Jesus själv och som en brud smyckad för sin man tillhör hon endast Honom. Kyrkans framtid bestäms inte av analyser och mänsklig förmåga. Det har redan fastslagits att församlingen skall gå segrande genom historien. I triumf skall det konstateras att inte ens dödsrikets portar är henne övermäktig. Uppsala Pingst är bärare av detta oövervinnerliga arv. I Johannes uppenbarelse är det påfallande hur respektfullt församlingen nämns. Trots att församlingarna hade uppenbara brister som påtalas i brevtexterna är det ändå med yttersta respekt som de tilltalas. När Johannes visionärt iakttar församlingarna ser han guld rakt igenom. Symbolen, i Uppenbarelsesbokens inledande kapitel, för mindre Asiens församlingssamfund är Menoran. Den sjuarmade ljusstaken som tillverkades i ett stycke helgjutet guld. På samma sätt som Gud en gång utvalde det judiska folket har han parallellt också infogat de Jesustroende i förbundet med sig själv. Den gyllene ljusbäraren är symbol för Israel samtidigt som uppenbarelsens klarsyn ser församlingarna

---

²⁰ 1 Timotheosbrevet 3:15

i samma starka symbolik.

Alla kristna gemenskaper är sprungna ur en gudomlig tanke. Kyrkan är inte summan av verksamhet och mänsklig ansträngning. Församlingen vilar på Kristus själv. Samtidigt som församlingens tanke och grund har med Gud att göra så är de troendes insatser helt avgörande. Gud har valt att samarbeta med de heliga. Församlingens verklighet är en produkt av både Den Helige och de heliga. När man analyserar en församling behöver man ha förmågan att hålla flera bollar i luften samtidigt. Församlingen är resultatet av Guds agerande samtidigt som den också är konsekvensen av medlemmarnas arbete. Om man ensidigt betonar den ena eller den andra aspekten av församlingen blir bilden skev och missvisande.

Uppsala Pingst är en samling av vanliga människor. På ytan är vi lite som folk är mest, med både förtjänster och brister. Men när man skrapar bort ytan blänker guldets till. Det finns något himmelskt mitt i gemenskapen. Om man tittar noga ser man Jesus mitt bland folket i Pingstkyrkan.

Adress: **Uppsala Pingst, S:t Persgatan 9**

Swish: **123-6025274** Bankgiro: **378-4022**

Växeln: **018-18 50 80** Mail: **info@uppsalapingst.se**

Hemsida: **www.uppsalapingst.se**